

ΚΆΤΙ

κάτι, το, συνήθ. στον πλ. **τα κάτια**, ουσ. [<τουρκ. kat], η πτυχή, η δίπλα: «το φόρεμά της ήταν όλο κάτια»·

- *γίνομαι δυο κάτια*, **α.** κουράζομαι υπερβολικά, λυγίζω, διπλώνω από την κούραση, κουβαριάζομαι: «έγινα δυο κάτια, μέχρι να τελειώσω αυτή τη δουλειά». **β.** κάνω το παν για να εξυπηρετήσω κάποιον ή για να πετύχω κάτι: «έγινε δυο κάτια το παιδί για να μας βρει ξενοδοχείο || έγινα δυο κάτια, μέχρι να πάρω αυτή τη θέση στην τράπεζα». **γ.** υποφέρω από έντονο στομαχόπονο που με αναγκάζει να διπλώσω στα δυο, να κουβαριαστώ: «μόλις μ' άρχισε το στομάχι, έγινα δυο κάτια». **δ.** είμαι πολύ προχωρημένης ηλικίας: «μην τον βλέπεις τώρα που έγινε δυο κάτια, στα χρόνια του ήταν μεγάλος καζανόβας». Από το ότι, ο ηλικιωμένος περπατάει κυρτωμένος·

- *τον κάνω δυο κάτια*, τον αναγκάζω να διπλώσει στα δυο ύστερα από χτύπημα που του καταφέρνω στο στομάχι και, κατ' επέκταση, τον κατανικώ: «αυτόν τον τύπο τον κάνω δυο κάτια ό,τι ώρα θέλω».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας